

การปลูกและการดูแลพริก

ระยะการเจริญเติบโต	การจัดการ
เตรียมพันธุ์ (1-2 เดือนก่อนปลูก)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฟันละอองน้ำ 2-3 ครั้งต่อวัน 2. ฟันสารเคมีป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ <ul style="list-style-type: none"> - คาร์บาริล อัตรา 20-30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน อัตรา 20-30 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโปรนิล อัตรา 10-20 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ระยะห่าง 7-10 วัน ครั้ง 3. ฟันสารเคมีป้องกันกำจัดไรขาวพริก <ul style="list-style-type: none"> - อามีทราซ อัตรา 20-60 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไพริดาเบน อัตรา 10 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร 4. นีดพ่น BIG 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน 5. ย้ายปลูกเมื่อต้นกล้าอายุได้ 40-45 วัน
เตรียมดิน (2-3 สัปดาห์ก่อนปลูก)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไถดะและไถแปรด้วยพล 7 จำนวน 2 ครั้ง ตากดินทิ้งไว้ 1-2 สัปดาห์ 2. ปุ๋ยคอก 1-2 ตัน/ไร่ 3. ถ้าดินกรดควรหว่านปูนขาว ปูนมาร์ล หรือโดโลไมท์ อัตรา 150-200 กก./ไร่
การจัดการในการปลูก (สัปดาห์ที่ปลูก)	<ol style="list-style-type: none"> 1. รองพื้นด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่
ระยะกล้า (1-2 สัปดาห์หลังปลูก)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15, 16-16-16 จำนวน 1 ครั้ง อัตรา 5-10 กก./ไร่ สำหรับระบบน้ำหยด อัตรา 20-25 กก./ไร่ สำหรับการให้น้ำเข้าร่อง 2. การให้น้ำ 3-5 ครั้ง ความถี่ 3-5 วัน/ครั้ง ไม่ควรให้น้ำจนแฉะ เพราะจะทำให้ต้นพริกเกิดโรครากเน่าได้ 3. นีดพ่น BIG 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน 4. ปลูกซ่อมในระยะ 7-10 วันหลังปลูก 5. ปักหลักมัดต้นหลังปลูกได้ 7-10 วันเพื่อป้องกันต้นหักล้มด้วยแรงลม 6. กำจัดวัชพืช 7. โรคที่สำคัญ คือ โรครากเน่าโคนเน่า

	<p>แมลงที่สำคัญได้แก่ เพลี้ยไฟ ไรขาว และเพลี้ยอ่อน ในกรณีที่พบโรคระบาดให้ฉีดพ่น BIG อัตรา 80 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 5 วัน ติดต่อกันประมาณ 3-4 ครั้ง</p>
<p>ก่อนออกดอก (3-4 สัปดาห์หลัง ปลูก)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้น้ำปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15, 16-16-16 อัตรา 10-15 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2-3 ครั้ง ห่างกัน 7-10 วัน สำหรับระบบน้ำหยด อัตรา 25 กก./ไร่ สำหรับการให้น้ำแบบเข้ร่อง 1 ครั้ง 2. การให้น้ำ 3-5 ครั้ง ความถี่ 3-5 วัน/ครั้ง สำหรับการให้น้ำ แบบน้ำหยด 2 ครั้ง ความถี่ 10-12 วัน/ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบเข้ร่อง 3. ฉีดพ่น BIG 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน 4. การริดกึ่งแขนง ภายหลังปลูก 2-3 สัปดาห์ ความยาวกึ่ง แขนงประมาณ 2-4 นิ้ว ความถี่ประมาณ 2-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 2-3 ครั้ง 5. มัดกึ่งต้น ภายหลังปลูกประมาณ 3-4 สัปดาห์ ต้นสูงประมาณ 30-40 เซนติเมตร 6. ปักหลักทำค้ำ ภายหลังริดกึ่งแขนงครั้งที่ 1 7. กำจัดวัชพืช 8. โรคที่สำคัญ ได้แก่ โรครากเน่า โคนเน่า โรคใบเหี่ยวเหลือง โรคเหี่ยวเขียว โรคใบหงิก และโรคใบด่าง 9. แมลงที่สำคัญ ได้แก่ เพลี้ยไฟ ไรขาวและเพลี้ยอ่อน ใน กรณีที่พบโรคระบาดให้ฉีดพ่น BIG อัตรา 80 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 5 วัน ติดต่อกันประมาณ 3-4 ครั้ง
<p>ออกดอก-ติดผลอ่อน (5-8 สัปดาห์ หลังปลูก)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปุ๋ยสูตร 8-24-24, 9-25-25 อัตรา 20-25 กก./ไร่ แบ่งใส่ 4-5 ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบ หยด อัตรา 50 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบเข้ ร่อง การให้ธาตุอาหารเสริม แคลเซียมและโบรอน ทางใบอัตรา 30-50 มล./น้ำ 20 ล. จำนวน 2-4 ครั้ง ความถี่ 1-2 สัปดาห์/ ครั้ง 2. การให้น้ำ 6-10 ครั้ง ความถี่ 3-5 วัน/ครั้ง สำหรับการให้น้ำ

	<p>แบบหยด</p> <p>การให้น้ำแบบเข้าร่องควรรีให้น้ำ 2-3 ครั้ง ความถี่ 10-12 วัน/ครั้ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. ฉีดพ่น BIG 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน 4. การทำค้างพริก ชั้นที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 5-6 5. โรคที่สำคัญได้แก่ โรคเหี่ยวเหลือง โรคเหี่ยวเขียว โรคใบหงิก โรคใบด่าง โรครากเน่าและโคนเน่าที่เกิดจากเชื้อรา <i>Sclerotium rolfsii</i> Sacc. โรคตากบ 6. แมลงศัตรูที่สำคัญ ได้แก่ เพลี้ยไฟ ไพรขาว เพลี้ยอ่อน หนอนกระทู้ผัก และหนอนเจาะสมอฝ้าย
<p>ติดผลก่อนเก็บเกี่ยว (9-12 สัปดาห์ หลังปลูก)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปุ๋ยสูตร 8-24-24, 9-25-25 อัตรา 20-25 กก./ไร่ แบ่งใส่ 4-5 ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบหยด อัตรา 50 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบเข้าร่อง การให้ปุ๋ยทางใบ สูตร 30-20-10 อัตรา 50-100 กรัม ร่วมกับธาตุอาหารเสริมแคลเซียมและโบรอน อัตรา 30-50 มล./น้ำ 20 ลิตร จำนวน 2-4 ครั้ง ความถี่ 1-2 สัปดาห์/ครั้ง 2. การให้น้ำ 6-10 ครั้ง ความถี่ 3-5 วัน/ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบหยด การให้น้ำแบบเข้าร่อง ให้น้ำ 2-3 ครั้ง ความถี่ 10-12 วัน/ครั้ง 3. ฉีดพ่น BIG 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน 4. กำจัดวัชพืช 5. โรคที่สำคัญ ได้แก่ โรครากเน่า และโคนเน่า โรคเหี่ยวเหลือง โรคเหี่ยวเขียว โรคใบหงิก โรคใบด่าง โรคตากบ และโรคแอนแทรกโนส ในกรณีที่เกิดโรคราบดให้ฉีดพ่น BIG อัตรา 80 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 5 วัน ติดต่อกัน ประมาณ 3-4 ครั้ง 6. แมลงศัตรูที่สำคัญ ได้แก่ เพลี้ยไฟ ไพรขาว เพลี้ยอ่อน หนอนกระทู้ผัก หนอนเจาะสมอฝ้าย แมลงหวี่ขาวยาสูบ และแมลงวันพริก

เก็บเกี่ยว

1. ปุ๋ยเคมีสูตร 8-24-24, 9-27-27 อัตรา 25-30 กก./ไร่/เดือน แบ่งใส่ 4-5 ครั้ง สำหรับการให้น้ำแบบหยด การให้น้ำแบบเข้าร่อง ให้ปุ๋ยอัตรา 50 กก./ไร่ แบ่งใส่ 2 ครั้ง ห่างกัน 15 วัน
การให้ปุ๋ยทางใบสูตร 1:1:1 เช่นสูตร 20-20-20, 30-30-30 อัตรา 50-100 กรัมร่วมกับธาตุอาหารเสริมแคลเซียมและโบรอน อัตรา 30-50 มล./น้ำ 20 ลิตร หรือแคลเซียมไนเตรต อัตรา 100 มล./น้ำ 20 ล. ความถี่ 7-10 วัน/ครั้ง
พ่นปุ๋ยทางใบสูตร 0-0-60 ในอัตรา 100 กรัม/น้ำ 20 ลิตร ความถี่ 7-10 วัน/ครั้ง
2. การให้น้ำ
 - แบบน้ำหยดควรให้น้ำพริกความถี่ 3-4 วัน/ครั้ง
 - แบบน้ำเข้าร่องควรให้น้ำความถี่ 7-10 วัน/ครั้ง
3. การทำค้างพริก
ทำค้างพริกชั้นที่ 3 ไม่เกิน 3-5 วันหลังการเก็บเกี่ยวพริกครั้งแรก
4. กำจัดวัชพืช
5. โรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคใบหงิก โรคใบด่าง โรคตากบ โรคแอนแทรกโนส และโรคราแป้ง ในกรณีที่พบโรคระบาดให้ฉีดพ่น BIG อัตรา 80 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 5 วัน ติดต่อกันประมาณ 3-4 ครั้ง

แมลงศัตรูที่สำคัญ

เพลี้ยไฟพริก

ลักษณะอาการตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดและใบอ่อน ทำให้ใบหรือยอดอ่อนหงิกขอบ ใบหงิกหรืองอขึ้นด้านบน ส่วนที่ถูกทำลายเกิดรอยไหม้สีน้ำตาล ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด ถ้าช่วงอากาศแล้งพืชขาดน้ำจะทำความเสียหายสูงมากถึง 50 %

การป้องกันกำจัด ถ้าพบว่ามีมากกว่า 5 ตัวต่อยอดควรทำการพ่นสารคาร์บาริล (85% WP) อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไพโรไทโอฟอส (50% EC) อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเมทิโธคาร์บ 50% WP อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออะบาเม็กติน (1.8% EC) 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ไรขาว

ลักษณะอาการ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนและยอดอ่อนที่แตกใหม่ ทำให้ใบพริกม้วนงอลง ผิวใบหนาแข็งเปราะ หลังใบมีสีน้ำตาลหรือเขียวเข้ม ถ้าทำลายยอด ยอดอ่อนแตกเป็นฝอย ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต ถ้าระบาดรุนแรงทำให้ต้นพริกตายได้

การป้องกันกำจัด ถ้าพบไรขาวบนใบอ่อนประมาณ 5-10 ตัวขึ้นไป ให้พ่นด้วยสารฆ่าไร เช่น อามิทราซหรือไมแทค เป็นต้น พ่น 5-7 วันครั้ง

เพลี้ยอ่อน

ลักษณะอาการ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนและยอดอ่อนที่แตกใหม่ ทำให้ใบพริกม้วนงอลง ผิวใบหนาแข็งเปราะ หลังใบมีสีน้ำตาลหรือเขียวเข้ม ถ้าทำลายยอด ยอดอ่อนแตกเป็นฝอย ทำให้พืชชะงักการเจริญเติบโต ถ้าระบาดรุนแรงทำให้ต้นพริกตายได้ โดยเพลี้ยอ่อนจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและยอด เมื่อมีการระบาดมาก จะทำให้ใบพริกเป็นคลื่นใหญ่ บิด เมื่อพลิกดูใบบจะเห็นตัวเพลี้ยอ่อน และถ้ามีจำนวนมากจะพบว่ามีน้ำเหนียวตามใบพริก และมีราดำเกิดขึ้น เพราะเพลี้ยอ่อนถ่ายน้ำหวานออกมา นอกจากนี้เพลี้ยอ่อนยังเป็นตัวแพร่เชื้อไวรัส คือโรคใบด่าง และใบลายต่างๆ ในพืชหลายชนิด

การป้องกันกำจัด ถ้าพบเพลี้ยอ่อนมีความหนาแน่น 10-20 % ของพื้นที่ใบทั้งต้น จากจำนวน 10% ของจำนวนต้นทั้งหมด ให้พ่นด้วย อิมิดาโคลพริด (10% SL) อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

หนอนกระทู้ผัก

ลักษณะอาการเข้าทำลายโดยการกัดบริเวณขั้วผล แล้วเข้าไปอยู่ในผลตั้งแต่ยังเป็นผลอ่อน แล้วกัดกินไส้หรือเมล็ดพริก เมื่อมีฝนตกหรือน้ำเข้าไปซังจะทำให้ผลพริกเน่า

การป้องกันกำจัดพ่นสารกำจัดแมลง บีที อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโพรนิล (5% SC) อัตรา 20-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสปีน โนแซด (12%SE)อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร และเมทโทมิล (90% WP) อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคลอร์ฟินาเพอร์ (10% SC) อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือลูเฟนนูรอน (5% EC) อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออินด็อกซาคาร์บ (15% SC) อัตรา 15 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

หนอนเจาะสมอฝ้าย

ลักษณะอาการ สำหรับหนอนเจาะสมอฝ้าย ถ้าทำลายโดยการเจาะเข้าไปกัดกิน ไส้ผลพริกจากผลหนึ่งแล้ว ย้ายไปผลอื่น ต่อไปเรื่อยๆ

การป้องกันกำจัดพ่นสารกำจัดแมลง เอ็นพีวี อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บีที อัตรา 60-80 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือเพอร์เมทริน (25% EC) อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโพรนิล (5% SC) อัตรา 20-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบตาไซฟลทริน (2.5%EC) อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เดลทาเมทริน (3%EC) อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมด้าไซฮาโลทริน (25%EC) อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

แมลงหัวขาวยาสูบ

ลักษณะอาการ ระบาดมากในฤดูแล้ง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบทำให้หงิกงอและเหี่ยวแห้ง ต้นแคระแกรน นอกจากนี้ยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส ของพืชหลายชนิด

การป้องกันกำจัด พ่นสารกำจัดแมลง คาร์โบซัลแฟน (25% EC) อัตรา 50-75 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด (10%SL)อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโพรนิล (5%SC) อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

แมลงวันพริก

ลักษณะอาการ การเข้าทำลายโดยตัวเต็มวัยจะวางไข่ได้เปลือกพริก ในระยะที่พริกเริ่มเปลี่ยนสี หรือผลใกล้สุก ต่อมาหนอนจะเจริญเติบโต กัดกินไส้ผลพริกภายในผล ทำให้ผลเน่าเสียหาย หนอนตัวเต็มวัยสามารถติดตัวได้เมื่อโตเต็มที่จะออกมาเข้าค้ำแต่ในดิน

การป้องกันกำจัด ถ้าพบแมลงวันพริกเข้าทำลายควรพ่นสาร น้ำมันปิโตรเลียม (83.9% EC) อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสะเดาไทย 111 (0.1% AZA) อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือใช้เหยื่อโปรตีน

ไฮโดรไลเซส หรือเหยื่อโปรตีนอโตไลเซส อัตรา 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร พ่นเป็นจุดบนใบหรือใต้ใบพริก ความถี่ 7-10 วัน/ครั้ง

โรคที่สำคัญ

โรครากเน่า

ลักษณะอาการ พริกจะมีลักษณะอาการฉ่ำน้ำ หรือมีผลสีน้ำตาลเข้มบริเวณโคนต้น เนื้อผิวดินประมาณ 3 เซนติเมตร บางครั้งพบแผลเจริญโอบรอบโคนดิน ทำให้ต้นพริกเหี่ยว เมื่อขุดรากดูจะพบรากเน่าเป็นสีน้ำตาลไม่มีกลิ่น

การป้องกัน พ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อราเช่น เมตาแลกซิล (25% WP) อัตรา 20-40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล อลูมิเนียม (80% WP) อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟอรัสแอซิด 40% WV SL อัตรา 50 ซีซีต่อน้ำ 20 ลิตร

โรคใบหงิก

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัส โดยมีแมลงหิวขาเป็นพาหะนำโรค ระบาดมากในฤดูแล้ง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบพริก ใบพริกมีอาการด่างเหลือง โปรงแสงระหว่างเส้นใบ หรือเส้นใบเหลืองเป็นร่างแหบริเวณโคนใบ ขอบใบโค้งงอขึ้นคล้ายรูปถ้วย บริเวณกลางใบหงิกย่น ยอดเป็นกระจุก บิดเบี้ยว ต้นพริกแคระแกรน ทำให้ต้นพริกชะงักการเจริญเติบโต ถ้าต้นพริกอยู่ในระยะให้ผลผลิตจะทำให้คุณภาพและผลผลิตลดลง

การป้องกันกำจัด พ่นสารกำจัดแมลงคาร์โบซัลเฟน (25% EC) อัตรา 50-75 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตรหรืออิมิดาโคลพริด (10% SL) อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟิโปรนิล (5% SC) อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

โรคใบด่าง

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อไวรัสใบด่างแดง โดยมีเพลี้ยอ่อนเป็นแมลงพาหะ พริกมีอาการใบหด ใบด่าง บางครั้งมีแผลสีน้ำตาลใบบิดเบี้ยว ลดขนาดลง หรือใบเรียวยาวเล็กเป็นเส้น ใบร่วง ต้นที่เป็นโรคจะแคระแกรน

การป้องกันกำจัด ถอนทำลายหรือฝังลึกต้นที่เป็นโรคนอกแปลง หมั่นตรวจเพลี้ยอ่อนบริเวณใบหรือยอดอ่อน ถ้าพบเพลี้ยอ่อนควรทำการพ่นสารกำจัดแมลงอิมิดาโคลพริด (10% SL) อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

โรคตากบ

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อรา *Cercosporacapsici* สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการระบาดของโรคคือสภาพอากาศร้อนชื้น มีฝนตกน้ำค้างลงจัด โรคนี้สามารถเข้าทำลายได้ทุกส่วนเหนือดิน ทั้งลำต้น กิ่ง ใบ และผล โดยทั่วไปมักเกิดกับ ใบแก่ที่อยู่ส่วนล่างก่อนแล้วระบาดลามขึ้นสู่ส่วนบน อาการเริ่มแรกจะมีจุดน้ำ้ำขนาดเล็กกระจายตัวกว้างขึ้น จนมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3-4 มิลลิเมตร เนื้อเยื่อตรงกลางแผลจะแห้งบางเป็นสีน้ำตาลหรือสีเทาอ่อนหรือสีขาว ขอบแผลมีสีน้ำตาลแก่ หรือน้ำตาลอมแดง มองคล้ายตากบ เกิดขึ้นที่ใบ ใบจะร่วงหล่นก่อนกำหนด ถ้าเกิดขึ้นที่ผล จะทำให้ผลร่วงหลุด

การป้องกันกำจัด พ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อราได้แก่ เบนโนไมล (50% WP) อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ (75%WG) อัตรา 85 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ (85% WP)อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

โรคแอนแทรกโนส (โรคกุ้งแห้ง)

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อรา สาเหตุ 3 ชนิดคือ *Colletotrichumcapsici*, *Colletotrichumglocosporiodes* และเชื้อ *Colletotrichumpiperatum* โรคแอนแทรกโนสสามารถเข้าทำลายพริกได้ทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ระยะที่พริกติดโรคได้ง่ายคือ ระยะที่ผลพริกเจริญเติบโตเต็มที่ก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกผลพริกจะมีแผลจุดน้ำ้ำ เนื้อเยื่อบวมลงจากเดิมเล็กน้อย ต่อมาแผลจะขยายวงกว้างขึ้นเป็นรูปวงกลมหรือวงรี ซึ่งมองเห็นเชื้อราที่เจริญขยายออกไป สีดกิม สีน้ำตาลและเปลี่ยนเป็นสีดำในระยะสุดท้าย เรียงเป็นวงซ้อนกันเป็นชั้นๆ และเนื้อเยื่อบริเวณแผลแห้งยุบตัวลง จะทำให้ผลพริกหงิกงอคล้ายกุ้งแห้ง จึงเรียกโรคนี้ว่า “โรคกุ้งแห้ง” ถ้าแผลมีขนาดใหญ่จะทำให้ผลพริกเน่าทั้งผลและร่วงก่อนที่จะเก็บเกี่ยว และเมื่อนำผลพริกที่เป็นโรคไปตากแดด ผลพริกจะเกิดการเน่ามากขึ้น เมื่อนำไปเก็บรักษาผลพริกที่เก็บรักษาก็เสียหายทั้งหมด ทั้งนี้เพราะว่าเชื้อรายังมีชีวิตอยู่ในแผล โรคนี้ระบาดรุนแรงในสภาพแวดล้อมที่มีหมอก น้ำค้าง หรือฝนตกพริ้ๆ อุณหภูมิเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 95 เปอร์เซ็นต์ สปอร์ของเชื้อราสามารถแพร่ระบาดโดยมี น้ำ ลม ฝน เป็นพาหะพัดพาสปอร์ของเชื้อราไปได้ไกลๆ ทำให้เกิดการระบาดเป็นวงกว้าง

การป้องกันกำจัด พ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา ได้แก่ เบนโนไมล (50% WP) อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือแมนโคเซบ (75% WG) อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โปรดคลอราซ (45%W/V EC) อัตรา 20-35 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ซิเนบ (80% WP) อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เลือกใช้สลับกันทั้งสองชนิด

โรคราแป้ง

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อรา *Oidiopsis sp.* อาการของโรคจะเริ่มที่ใบแก่ที่อยู่ส่วนล่างของลำต้นก่อน จากนั้นจะลุกลามสู่ส่วนบน โดยด้านบนของใบจะปรากฏเป็นแผลสีเหลือง ส่วนด้านล่างของใบจะเห็นลักษณะเส้นใย เชื้อราเป็นผงสีขาวคล้ายผงแป้ง เมื่อโรคระบาดมากขึ้นใบจะเหลืองทั้งใบและร่วงหล่นก่อนกำหนด ทำให้ต้นพริกโทรมอย่างรวดเร็ว ผลพริกจากต้นที่เป็นโรค ค่อยคุณภาพและผลผลิตต่ำ และต้นพริกอาจตายได้ โรคนี้มีระบาดมากกับพริกที่ปลูกในเขตค่อนข้างแห้งแล้งและอากาศเย็น สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการระบาดของโรคค่อนข้างกว้าง ที่ช่วงอุณหภูมิ 15-27 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า 85 เปอร์เซ็นต์

การป้องกันกำจัด พ่นสารป้องกันกำจัดเชื้อรา ได้แก่ ไคโนแคบ (19.5%WP) อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบนโนมิล (5%WP) อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ใช้สลับกัน และควรรีดพ่นตอนเย็นหรือตอนที่แสงแดดไม่จัด เพื่อป้องกันใบไหม้ที่เกิดจากความแฉะของสาร

โรคเหี่ยวเหลือง

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum* เชื้อราเข้าทำลายรากพริกบริเวณใต้ดิน หรือโคนต้นที่อยู่ระดับผิวดิน พริกจะเกิดอาการเหี่ยวช้าๆ ใบที่อยู่ส่วนล่างหรือโคนต้นเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและร่วงก่อน อาจแสดงอาการเพียงด้านใดด้านหนึ่งของต้น เนื่องจากเชื้อเข้าทำลายเฉพาะซีกเดียวของต้นก่อนต่อมาใบที่อยู่ถัดขึ้นมา ค่อยๆเหลืองและร่วงเพิ่มมากขึ้น พริกจะเหี่ยวช่วงแดดร้อนจัดพื้นตอนเช้า และจะเหี่ยวถาวรภายใน 2-7 วัน พริกยืนต้นตายใบร่วงหมด หากพริกเป็นโรคในระยะออกดอกติดผล ดอกและผลอ่อนจะร่วง และเมื่อผ่าลำต้นบริเวณเหนือระดับดินตามยาว จะสังเกตเห็นท่อน้ำท่ออาหารเป็นสีน้ำตาลหรือน้ำตาลไหม้ โรคนี้พบได้บ่อยในสภาพอากาศร้อนและความชื้นในดินสูง บางครั้งสามารถเห็นสปอร์ของเชื้อรา สีขาวนวลหรือสีชมพูเรื่อๆ บริเวณ โคนต้น

การป้องกันกำจัด เมื่อพบต้นที่เป็นโรคในแปลงปลูกควรถอนทิ้งและเผาทำลายทันที แล้วใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราในดินเช่น ฟิซีเอ็นบี+เอทรีโคอาโซล (เทอร์ราคลอซูปเปอร์ เอ็กซ์) อัตรา 30-50 ซีซีต่อน้ำ 20ลิตรผสมราดลงดิน

โรคเหี่ยวเขียว

ลักษณะอาการ สาเหตุเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย *Ralstoniasolanacearum*E.F Smith เชื้อสาเหตุของโรคเข้าทางรอยแผลบริเวณรากที่เกิดจากการเขตรกรรม หรือร่องรอยจากการเข้าทำลายของไส้เดือนฝอย พริกที่เป็นโรคเหี่ยวเขียวมักพบกระจายอยู่เป็นกลุ่ม อาการเริ่มจากยอดคลุกคาม กิ่งและใบร่วงลง บริเวณ โคนต้นน้ำน้ำ ต้นหักพับ หรือเหี่ยว

เป็นบางกึ่งในเวลากลางวันที่อากาศร้อน และอาจฟื้นเป็นปกติในเวลากลางคืน ต้นพริกจะมีอาการนี้อยู่ 3-4 วัน หลังจากนั้นจะเหี่ยวทั้งต้นและตายในที่สุด โดยใบจะม้วนงอลงทั้งที่ใบยังเขียวอยู่ จึงได้ชื่อว่า “โรคเหี่ยวเขียว” เมื่อตัดชิ้นส่วนลำต้นพริกเหนือระดับผิวดินตามยาวหรือตามขวาง จะเห็นท่อน้ำท่ออาหาร เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน จะแตกต่างกับสีเนื้อเยื่อที่ดี และถ้าตัดลำต้นตามขวางแล้วแช่ลงในแก้วน้ำใสทิ้งไว้ 10-15 นาที จะมองเห็นเมือกของแบคทีเรียสีขาวขุ่นซึมออกมาในน้ำเป็นสาย เมื่อพบต้นพริกเป็นโรคนี้อีกต้นที่เป็นโรค

การป้องกันกำจัดชุดดิน และส่วนรากที่เหลือบริเวณเป็นโรคออกทำลายนอกแปลง ropyunxaw ในหลุมและบริเวณใกล้เคียง งดปลูกซ่อม